

Ațiune introdusă la 15 februarie 2019 — Curtea de Conturi a Uniunii Europene/Karel Pinxten**(Cauza C-130/19)**

(2019/C 148/22)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Curtea de Conturi a Uniunii Europene (reprezentanți: C. Lesauvage, E. von Bardeleben și J. Vermer, agenți)*Pârât:* Karel Pinxten**Concluziile reclamantei**

- Constatarea faptului că domnul Pinxten a încetat să își îndeplinească obligațiile care decurg din numirea sa în temeiul articolelor 285 și 286 TFUE și al normelor adoptate în aplicarea acestora;
- în consecință, pronunțarea sancțiunii prevăzute la articolul 286 alineatul (6) TFUE, Curtea de Conturi lăsând la aprecierea Curții de Justiție determinarea întinderii acesteia;
- obligarea domnului Pinxten la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Curtea de Conturi formulează următoarele critici la adresa domnului Pinxten:

- în primul rând, a utilizat în mod abuziv resursele Curții de Conturi pentru finanțarea unor activități fără legătură sau incompatibile cu funcția sa de membru;
- în al doilea rând, a utilizat în mod abuziv și nelegal privilegiul fiscal;
- în al treilea rând, a făcut declarații false de daune companiei de asigurări în cadrul unor pretinse accidente care au implicat vehiculul de serviciu pus la dispoziția sa;
- în al patrulea rând, a exercitat o activitate de conducere a unei societăți comerciale și o activitate politică intensă în cadrul unui partid politic în timp ce era în funcție la Curtea de Conturi;
- în al cincilea rând, a creat o situație de conflict de interese făcând o ofertă de serviciu responsabilei unei entități auditate.

Recurs introdus la 20 februarie 2019 de Lupin Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 12 decembrie 2018 în cauza T-680/14, Lupin/Comisia**(Cauza C-144/19 P)**

(2019/C 148/23)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Recurentă:* Lupin Ltd (reprezentanți: S. Smith, A. White, Solicitors, M. Hoskins QC, V. Wakefield, Barrister)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

Recurenta solicită Curții:

- anularea constatării Tribunalului privind diferența de tratament între Lupin și Krka și
- în conformitate cu articolul 61 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, soluționarea definitivă a litigiului prin anularea sau reducerea amenzii aplicate de Comisie.

Motivele și principalele argumente

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul săvârșit o eroare de drept afirmând că acordul de soluționare amiabilă în materie de brevete încheiat de Lupin și de Servier la 30 ianuarie 2007 constituia o restrângere prin obiect prevăzută la articolul 101 alineatul (1) TFUE. În special:
 - a. Tribunalul a săvârșit o eroare în ceea ce privește criteriile juridice aplicabile constatării unei încălcări prin obiect, în special având în vedere principiile juridice consacrate în cauza C-67/13 P, CB/Comisia.
 - b. Tribunalul nu a constatat că efectul asupra concurenței al clauzelor de necomercializare și de necontestare care figurează în acorduri de soluționare amiabilă este identic, independent de existența oricărui stimulent.
 - c. Tribunalul nu a analizat și nu a explicat diferența dintre plățile inversate justificate și nejustificate, în contradicție cu principiul securității juridice.
 - d. Tribunalul a săvârșit o eroare considerând că existența unui „stimulent” în ceea ce privește o societate producătoare de medicamente generice justifică constatarea unei restrângeri prin obiect. Nici obținerea unui „avantaj” de către societatea producătoare de medicamente generice nu este susceptibilă să justifice această constatare.
 - e. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept afirmând că modul de redactare ambiguu al restricțiilor care figurează în acord trebuie interpretat în sensul că vizează produse neincluse în domeniul de aplicare al brevetului în cauză între părți.

Lipsa unei restrângeri prin efect

2. Tribunalul a statuat că motivul invocat de Lupin, care reproșa Comisiei faptul că a constatat o restrângere prin efect, era inoperant, având în vedere că a confirmat constatarea Comisiei referitoare la restrângerea prin obiect. Prin intermediul celui de al doilea motiv, Lupin concluzionează că, în ipoteza în care Curtea infirmă această constatare referitoare la obiect, Curtea statuează definitiv asupra recursului declarat de Lupin anulând constatarea Comisiei referitoare la restrângerea prin efect. În special:
 - a. Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că s-a întemeiat pe plăți inversate și/sau pe un stimulent semnificativ.
 - b. Comisia ar fi trebuit să examineze aspectul existenței unei restrângeri prin obiect făcând referire la teoria restrângerilor accesorii și/sau la principiile consacrate în cauza C-309/99, Wouters și alții și/sau la articolul 102 TFUE.
 - c. În cadrul aprecierii poziției Servier pe piață în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, Comisia a transpus în mod direct constatările sale referitoare la poziția dominantă prevăzută la articolul 102 TFUE care au fost anulate (cauza T-691/14, Servier și alții/Comisia).

Amenda

3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenta reproșează Tribunalului faptul că a săvârșit o eroare, în ceea ce privește amenda, în cadrul aprecierii caracterului nou al încălcării invocate.
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurenta reproșează Tribunalului faptul că a săvârșit o eroare în ceea ce privește obligația de a ține seama atât de gravitatea, cât și de durata încălcării invocate în cadrul impunerii unei amenzi.
5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurenta reproșează Tribunalului faptul că a săvârșit o eroare prin faptul că nu a luat în considerare, în cadrul impunerii amenzii, valoarea solicitărilor de brevete cedate de Lupin către Servier.
6. Prin intermediul celui de al șaselea motiv, care este subordonat aditerii recursului Comisiei în cauza T-468/14, Krka/Comisia, recurenta reproșează Tribunalului faptul că a săvârșit o eroare afirmând că tratamentul pe care Comisia l-a aplicat Lupin în raport cu Krka nu a încălcat principiul egalității de tratament.

**Recurs introdus la 20 februarie 2019 de Mohamed Hosni Elsayed Mubarak împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a cincea) din 12 decembrie 2018 în cauza T-358/17, Mubarak/Consiliul**

(Cauza C-145/19 P)

(2019/C 148/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (reprezenți: D. Anderson QC, B. Kennelly QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin, C. Enderby Smith, F. Holmey, Solicitors)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

1. anularea hotărârii atacate;
2. pronunțarea unei hotărâri definitive în prezenta cauză, anulând actele atacate în măsura în care îl privesc pe recurent;
3. în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal pentru ca acesta să statueze în limitele aprecierii juridice a Curții și
4. obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurent în fața Curții și în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept constatând că Consiliul nu era obligat să verifice faptul că autoritățile egiptene au respectat drepturile fundamentale ale recurentului în temeiul dreptului Uniunii.